

Az 5. c osztály története

Ismét egy esztendővel idősebbek letünk, vége az óévnnek, vége a téli szünetnek.

Nézzük csak, mi minden történt az 5. c-vel az elmúlt 2 hónap alatt. November 22-én reggel fél nyolckor az egész osztály egy szál virággal és az 1. c osztályosokkal karöltve névnapja alkalmából felköszöntötte volt tanító néninket, Bercziné Berki Ceciliát. Nem semmi, de először láttunk igazi könnyecskéket szemében. Köszönjük, hogy kemény munkájával emberiségre tanított bennünket, és bár az osztályunk a tanulmányi eredményeivel nem is jeleskedik annyira, de szíve mindannyiunknak van.

November 28-án előadtuk irodalom órán a János vitéz 11–12. és 13. fejezetéből készített színielőadásunkat. Majdnem az egész osztály szerepelt, még tanárunkat, Gyula bácsit is kineveztük vitéznek, aki nagy lelkesedéssel fogadta meghívásunkat a francia király palotájába, sőt jó pontokkal jutalmazta igyekezetünket.

Már nagyok vagyunk, de a Mikulás léte még mindig a szívünkben él. Osztályfőnökünk meglepett bennünket, és fáradságot nem kímélve mikuláscsomagokat készített, mind a 15 tanulóknak. December 6-án Éva néni mikuláscsomagokban kiosztotta a csomagokat, és mindenkinek átadta a Mikulás üzenetét. Mi úgy gondoltuk, hogy a felnőttek is szívesen találkoznának az öreg fehérszakállúval, ezért Nyilas Árpád felvette a szakállas egyenruhát, Zsikla Ibolya pedig a krampusz ruhát, és egy kis előadással és egy kis csomaggal látogatták meg Cili nénit, Éva nénit és Gyula bácsit. Mindenkinek tiszta volt a szívmája, különben a zsákból nem került volna elő az ajándék. Az osztály tanulói segítettek a Mikulásnak és a kis krampuszknak, de a véletlenül múlt, hogy nem írták be őket hiányzóknak, míg kint lelkesedve várták, hogy bemehessenek az osztályba.

December 16-án Budapesten voltunk az 5. a osztály tanulóival. Ugyanis Bálint Éva néni és Pintér Lászlóné betanításával a Betlehemi játékot adtuk elő. Már négy éve, hogy a Magyarok Házában ilyenkor fesztivált rendeznek. Az idén mi is részt vettünk,

nem kis sikerrel. Köszönjük Bálint Éva néninek az ötletes jelmezeket, ami biztos nem kevés munkájába került. A mi igyekezetünk sem volt hibavaló, mert néhány oklevéllel jöttünk haza.

December 19-én osztályfőnökünket egy-egy szál virággal köszöntöttük. A névnap köszöntő meghatotta Éva nénit. Nagyon boldogok voltunk, hogy nemcsak mi kapunk a törődést tőle, de mi is adhatunk. Ugyanezen a csütörtöki napon, tanítás után Éva néni megszervezte a szeretet délutánját. Mindenki adott és mindenki kapott egy kis karácsonyi ajándékot. Szüleink jóvoltából egy kis sütemény és szörp is került a tálcákra. Nagyon jól éreztük magunkat, táncoltunk, játszottunk, egyszóval boldogok voltunk. Amikor hazafelé indultunk, elmentünk megnézni az Egészségház előtt felállított betlehemet. Mivel sötétedett, már a lámpáskák be voltak kapcsolva, és így még szebb volt, mint nappal. Néhány felnőtt is ott volt, akiknek büszkén meséltük el, hogy bizony ez az alkotas a mi saját osztályfőnökünk munkája is.

December 20-án délelőtt a Mesevár Mesevár Óvodában előadtuk a kis ovisoknak a betlehemi játékunkat. Volt köztük, aki egy kicsit megszeppent a pásztorok láttán, de végül is az

előadás jól sikerült, és kedvesen fogadták tőlünk a játékot.

December 20-án délelőtt iskolaünnepségen szerepeltünk, itt többek közt az év sportolói vehették át kitüntetéseiket. A mi osztályunkból Szerencsés Szilvia elért sikereit ünnepelhettük. Este a falu ünnepségén is megismételtük a betlehemi játékot. Talán itt sikerült a legjobban, valószínű, hogy a díszlet is hozzájárult sikerünkhöz, ugyanis a betlehem fölött apró égők voltak sűrűn elhelyezve, ezzel ez olyan benyomást keltett mintha csillagok lennének az égen. Szereplésünket úgy fejeztük be, hogy a sötétben csak a pici csillagok fénye világított, kezünkben égő gyertyával énekeltük a „Szent karácsony eljött” című dalt. Nagyon szívszorongató érzés volt látni, hogy a közönség a meghatottságtól könnyeivel küszködik. Még osztálytársunk, Zsikla Ibolya is elírta magát éneklés közben, ami az bizonyítja, hogy ő egy igazán érző szívű kislány. Köszönjük mindenkinek, aki segített megrendezni az ünnepséget, és azoknak is, akik eljöttek megnézni bennünket.

Kívánjuk, hogy mindenkinek boldog újéve legyen. Szeretettel és összetartásban múljon el a 2003-as esztendő Tárnok minden lakójának.

5. c osztály tanulói

Kedves Polgármester Bácsi!

Köszönő levelet írok, mert nagyon nagy örömömre elkészült a játszótér, amire már nagyon régen vágytam. Nagyon szeretek játszótéren játszani, mert ott sok ismerős gyerekkel találkozok, és nagyon jókat tudunk játszani.

Ezt igazán eddig csak úgy tudtuk megoldani, ha elmentünk Érdre, Budafokra, vagy Pestre. De azon a játszótéren nem volt ismerős gyerek, akivel játszani tudtam volna. Sokáig csak ismerkedtünk, és amikor már játszani tudtunk volna, már indultunk haza, mert a vonat, vagy a busz már indult, így nekünk is menni kellett.

Minden kis játszótársam nevében köszönöm. Ezúton kérem az összes gyereket, aki használja a játszótérrel, mind nagyon vigyázzon rá, mert nagyon sokáig szeretnénk használni.

Magyar Dorina
nagycsoportos óvódás